

Ervan uitgaande dat de leden van de Commissie Bestemmingsplannen mijn Zienswijze omtrent het ontwerp Bestemmingsplan hebben (kunnen) lezen voeg ik hieronder een aantal beknopte punten uit deze Zienswijze toe., verwijzend ook naar de toelichtingen zoals deze met zorg zijn opgenomen in mijn Zienswijze. Terzijde, ik mag er op wijzen dat mijn computer aangeeft dat het slechts (!) 18 minuten vergt mijn Zienswijze door de computer heel helder te laten voorlezen. Dat ook maakt het mij mogelijk de mij toegemeten vijf minuten effectief te gebruiken, immers ik mag kennis van mijn Zienswijze vooronderstellen.

Punt 1) De ruimtelijke reikwijdte van het voorliggende ontwerp schiet tekort. Het splitst zich af van het vigerende en in 2014 voor het gehele gebied door de Raad van State *"onherroepelijk"* verklaarde Bestemmingsplan Scheepvaartkwartier , waarop het voorliggende ontwerpplan betrekking heeft, De ruimtelijke effecten van het voorliggend ontwerpbestemmingsplan op zijn omgeving zijn ruimtelijk zodanig ernstig dat hier van een niet juist , dan wel door de wetgever onbedoeld, gebruik van de Wet op de Ruimtelijke Ordening kan worden gesproken. Zie mijn toelichting in mijn Zienswijze op dit punt.

Punt 2) Er is in opdracht (waarom niet door de gemeente als gebiedsautoriteit en hoeder van algemeen belang?) van de initiatiefnemers Parkhaven&Partners door het gerenommeerde bureau Steenhuis-Meurs onderzoek verricht naar de cultuur-historische betekenis van het gebied van het ontwerp- bestemmingsplan. Ik zal mij onder verwijzing naar pag. 2 van mijn Zienswijze, waarin de bevindingen uitvoerig worden opgesomd, beperking tot een belangrijke uitkomst van dit onderzoek, en wel dit : "De Parkhavenkade is onderdeel van het panorama vanaf de sluizen richting de Maas , een breed profiel ,met de groene zoom van het Park. een pontificaal zicht op de Euromast en een vizier in de richting van de Maas, Ik nodig u graag uit wat uw voorgangers in de Raad in deze zin geuit hebben (pag. 2 Zienswijze)., Zo voelde uw collega Beerman in 1958 in het Raadsdebat al nattigheid: *"Er moet aan het gazon niet worden getornd, omdat ik , indien ik wel ben ingelicht, men als de toren er eenmaal staat daarin een welkome aanloop zag, om dat gazon verder te benutten voor bouwplannen "*. Leest u het maar na , op pag 2 van mijn Zienswijze.

punt 3). Nog even Steenhuis-Meurs (pag 79) "Vanwege de betekenis als oriëntatiepunt in het stadssilhouet van Rotterdam heeft de uitzichttoren een hoge stedendenbouwkundige waarde en ensemblewaarde. Hierin spelen de hoogte ,de hoofdvorm,de markante vrije ligging langs de M, alsmede de nog gave relatie met de omgeving waarop mast vrije uitzichten geeft ...een rol".

Wie uit dit rapport van Steenhuis-Meurs, een uiterst deskundig bureau, een aanbeveling leest tot bebouwing van de Parkhaven, moet wel beschikken over een opmerkelijke manier van interpreteren.,

Punt 4) Niet alleen het Bureau Steenhuis- Meurs laat een waarschuwend woord horen. Toen de gemeente in 2001 Het Park tot Rijksmonument liet bestempelen werd de hulp van een tweetal fameuze adviseurs ingeroepen, Te weten de landschapsarchitect ir. A Guinée(Bureau Albers Historische Parken) en landschapsarchitect en stedenbouwkundige ir. A. Geuze (Bureau Wsst 8) Ik citeer) verwijzend naar mijn Zienswijze) de conclusie van beide deskundigen (onafhankelijk tot stand gekomen). *"Hoewel woonbebouwing in de Parkhaven Stroom zou zorgen voor meer bezoekers is voor de toekomstige ontwikkeling van het Park een groen en recreatief programma in de Parkhavenstroom zowel ruimtelijk als functioneel veel gunstiger.* Ruimtelijk omdat de Parkhavenstroom het laatste restant is van de landschappelijke

ruimte van de westzijde van het Park". Dit uitgangspunt werd zo opgenomen in het bestemmingsplan van 2014.

Punt 5) Er bestaat in ons land een Rijksinstelling die waakt over het behoud en het voorkomen van aantasting van erkende Rijksmonumenten. In de omgeving van het voorliggende ontwerp-bestemmingsplan zijn dat er niet minder dan vier: Het Park zelf, de gebouwen van de Maastunnel, de Maastunnel zelf en de Parksluizen. Men zou zeggen: voorzichtigheid gepast. Zo schrijft de directeur van de rijksdienst voor het Cultuur Erfgoed (datum in WOB aanvraag doorgehaald) in niet mis te verstane woorden dat de gemeente vanwege de kwetsbaarheid van het gebied uit oogpunt van cultureel erfgoed maar beter met de vingers van de Parkhaven kan afblijven , waar het de voorgenomen woningbouw betreft. Het college legt dat verzoek of die waarschuwing naast zich neer. Los van de vraag of dat inhoudelijk confronterend is, immers de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed niet voor niets, Rotterdam heeft door zijn naargeestig verleden toch al het nodige aan erfgoed verloren.

punt 6) Wat dan wel? Is het werkelijk nodig juist op dit punt de stad : *dicht te smeren*" om met Riek Bakker te spreken. Natuurlijk moet Rotterdam voorzien in een voldoende aantal woningen voor zijn inwoners. Maar de inwoners hebben ook behoefte aan groene ruimte, zoals wij pijnlijk hebben moeten ondervinden bij de Covid ellende. Een verbinding over de Maastunneltraverse verbindt organisch de Parkhaven met het Park, en maakt het zou een stuk groter. Met de sterk toegenomen woningbouw aan de Maaskant en op de Pieren bepaald geen luxe, eerder noodzaak. De mensen wonen niet bij steen alleen.. En waarom niet de Parkhaven , tezamen met het park inrichten als een groene ruimte waarin openbaar kunstbezit kan worden tentoongesteld. Vergelijkbaar met her bekende Sonsbeek buiten de Perken en het prachtige Middelheimpark in Antwerpen., waar kunstenaars hun beeldhouwwerk en manifestaties kunnen vertonen? Zie mijn toelichting in mijn Zienswijze . Dát zou Rotterdam , gegeven de majestueuze Euromast en de Maastunnelgebouwen, én het overliggende Park tot een internationaal attractiepunt van de eerste orde maken. Geheel passend in de ontwikkeling die Rotterdam wil doormaken naar een stad van internationale culturele betekenis

Dat is meer , veel meer , dan 650 appartementen die een historisch en cultureel .belangrijk gebied met grote mogelijkheden voorgoed tot een eind maken.

"